

Tuto Szenje je tehodla na Kermuschu wuswolene, so ton Knes tudy praji: Dzen-
 ša je so tutemu Domu Sbozje do-
 ťało, hacz runje ton Knes neryči wot Ka-
 menjow a Drewa, ale wot Zachauša teho
 Hospodarja a jeho domajazeje Gzeledzje.
 Tym samym je so Sbozje dostało; niz
 psches Mas tych Biskopow, jako by ton
 Knes tu Khejzu žalbowal, kajž czi Biskopojo
 Szjeny žalbuja, ale psches Kneša Krystuša
 a jeho swjate Słowo. Tonšamy je ta
 prawa Žalba, a to prawe Sšweczenje, sfo-
 tryniž te Duschy šweczene budža, so Boha
 posnaju, Wodaczje tych Mjehow psches
 Wjeru do Krystuša dostanu, a wječnuje sbož-
 ne sczinene budža. Na to dyrbjalo so to
 Szenje wukladowacž, a stajkemu Sbožu,
 to je fEwangelionej a křištej Wuczbi dyrbeli
 so Ludžo pokasowacž. Ale Podjanszy to
 neczinja, haj woni to nemoža, wošmu tu
 Kwilu šwoje lupe Wjezy psched so, czinja
 šteho wulki Sšwedžen a Ropot, so ta Zyr-
 kej we Weni druheho Sšwjateho šweczena
 rjeka. Tak budže tudy šWozu Pschibosstwo
 hnate, a šwjate Pišmo dyrbi so sa Wosy
 dacž ktemu cžanyč, pschetož woni wukladuja
 to schitko wot Szjenow, Kamenjow a Dre-
 wa, schtož Boh wot šwojeje žiweje Zyrkwje,
 tych prawych wjerjazych Kschešzjanow prje-
 duje a lubi.

Damž pak je stajkim Sšweczenjom tych
 Zyrkwjow po Mossašowym Heremply czi-
 nicž žyl. Mossaš mjeješche wošebnu Po-
 rucznosž, so won tych Mješnikow, Levi-
 tow a schitku Draštu a Šsudobje, kotrež
 fBožej Sšlužbi šluschesche, žonowacž, a
 šwecziež dyrbesche. Tajkeje Porucznosžje dla
 bjesche to Sšweczenje niz jeno krašne a wulke,
 ale tež nusne. Pschetož schtož Boh poruczi,
 to dyrbi kojždy sa wošebne a krašne dzeržecž,
 a dy by runje wjazy nebyło, hacž Stwelzo
 Sšlomy wot Semje šbjenyč. Ale fak že to

Damž a jeho Biskopjo wopokasacž, so Boh
 tajke Sšweczenje jim tež poruczil je? Wo-
 ni dyrbja posnacž, so je Mossašej porucžene
 bylo. Ale schto to jich nastupa? Gžohodla
 cžanu woni to na so? Žedža pak woni taj-
 fu Porucznosž na so cžanyč, da je šjawne,
 so woni tež schitko druhe cžinicž dyrbja,
 schtož Mossašej wot Božeje Sšlužby horje
 položene je, menujzy, so dyrbja rješacž, šwoje
 Mješchnistwo we Jerusalemi dzeržecž, a schit-
 ko teho runja cžinicž. Pschetož to neplaczi,
 tu jenicžku Porucznosž na so cžanyč a te dru-
 he schitke wohnfach wostajicž. Tehodla šu
 to lute wot Gžlowekow wumyšlene Wjezy a
 džjecžaza Na, so woni se Sšweczenjom Zyrk-
 wjow wulki Ropot a Božu Sšlužbu naczi-
 nili šu. Pschetož woni nimaju žanu Porucž-
 nosž, Boh jim to neje kasal. Woni moža
 šebi tehodla myšlicž, jeli so to sa Božu
 Sšlužbu dzerža, schtu jim sa to placžicž budže.

A laj, kajkaž ta Boža Sšlužba je, tajki
 je tež ton Wuzitt, kotryž sneje pschindže, so
 najbole wohnfach na Kraju burški Lud ro-
 madu pschindže, schitke Korčmy napelni,
 kojždy žere a pije, hacž so napošletku, dyž
 schizy pjeni a polni šu, so do Klubanja a Ka-
 lanja dadža, so tež Pschisłowo šteho pschi-
 schto je: Nech maju Burjo šwoju Ker-
 muschu šami sa so. To je ždyu krašny
 Wuzitt, kiž stajkeje rjaneje Božeje Sšlužby
 pschindže. Kschešzjanska Woschnosž dyr-
 bjala moz šwojeho Hamta te Kermuschje taj-
 keho Zranja a nehorneho Žiwenja dla šdob-
 nje šakasacž, a jim šwerdej Schtrasu jako
 jenej Wjezy, škotrejž nidy nicžo Dobreho
 pschischto neje, wobaracž.

Schtož pak tu prawu zyrkwinu Božu
 Sšlužbu nastupa, menujzy so na Bože Sšlo-
 wo pošluchamy, romadu pschindžemy, šo
 romadzje modlimy, a Wotkasanje teho Kne-
 ša wužiwamy, to cžinimy my bes teho. Kajž
 šo to tež stacž dyrbi šak husto, hacž Ksche-
 šzijenjo tehodla romadu pschindu, so treba